

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 1

Marec 2006

Skutočnú hodnotu má len to, čo v človeku rozvíja veľkosť a vznešenosť, danú mu Bohom.

Bazilika Božieho hrobu v Jeruzaleme. Miesto, kde bol Pán Ježiš ukrižovaný.

O č a k á v a m e

- Veľkú noc – najväčší sviatok kresťanov

Pôst a veľkonočná radosť

Pre obdobie, v ktorom sa nachádzame, sú aktuálne slová „pôst“ a „radosť zo vzkriesenia“. Pod pôstom si ľudia zvyčajne predstavujú odriekanie jedla. Dnes, keď je moderné byť štíhly(a), sa toto odriekanie už skoro vôbec nedá považovať za pôstny skutok.

Treba teda uvažovať, aký druh pôstu si vybrať, aby si to označenie zaslúžil. Možno by skôr bolo treba prestať úzkostlivo behať s krajčírskym metrom a strážiť každý centimeter. Možno by to mohlo byť aj „normálne“ oblečenie podľa počasia, keďže módné návrhy ponúkajú modely ohrozujúce zdravie. U tých, čo dokážu „majetky“ minúť na skrášľovanie, by to mohla byť prirodzená /Bohom daná/ krása. U chlapcov s nápadnými „klincami“ na hlave by to zas mohli byť hladké a nenápadné vlasy.

U chorých prijatie choroby, u príliš náročných vzdanie sa nereálnych ambícií, u nespravodlivo postihnutých podvolenie sa Božej vôli, ďalej by to mohlo byť otvorenie uší na počúvanie a zatvorenie úst na ohováranie, atď. Koľko ľudí – toľko možností. Každý sa potrebuje zriekať niečoho iného.

A potom príde **Veľká noc**. Slovo „noc“ označuje tmu a tma nemôže vyvolávať radosť. Stojí za zamyslenie, prečo si v spojení Veľká noc nepredstavíme tmu, rovnako ako si pod krížom nepredstavíme drastickú smrť, ale nádej.

Nesvedčí to o tom, že ich symbolika je nespochybniteľná, nadčasová, večná? Že sú to jediné hodnoty, pre ktoré sa oplatí „postiť“?

-st-

Poznáme svoj kostol?

„Kresťan, ktorý netúži byť svätý, nepochopil Krista“, napísal León Bloy, konvertita, filozof a spisovateľ. Výzva k svätosti pochádza od samého Boha: „Lebo ja, Pán, som váš Boh! Preto dokážte, že ste svätí, a buďte svätí, lebo ja som svätý.“ /Lv 11,44/ „Vy teda buďte dokonalí, ako je

dokonalý váš nebeský Otec.“ /Mt 5,48/, pripomína Ježiš svojim učeníkom.

Netúžiť po svätosti, znamená netúžiť po nebi, lebo do neba sa dostanú iba svätí, t.j. tí, ktorí zomreli v milosti posväcujúcej a boli im odpustené tresty za hriechy. Niektorých našich bratov

a sestry Cirkve kanonizovala, vyhlásila za svätých, aby nám boli povzbudením na ceste k dokonalosti a aby nám pomáhali svojím príhovorom u Boha, ak ich o to budeme prosiť.

Poznať a nasledovať svätých nám môže pomôcť aj táto pravidelná rubrika, v ktorej sa chceme bližšie zoznámiť s niektorými z nich. Najskôr to budú svätí, ktorých máme vyobrazených v našom kostole príp. vo farnosti, neskôr

Pokračovanie na strane 2

Všetci zhrešili a chýba im Božia sláva, ale sú ospravedlnení zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi. Jeho Boh ustanovil ako prostriedok zmierenia skrze jeho krv prostredníctvom viery. (Rim 3, 23 – 25a)

Poznáme svoj kostol?

Dokončenie z prvej strany

svätí podľa liturgického kalendára.

Nech nám ich príklad a láskavé orodovanie pomáha na ceste k dokonalosti a svätosti.

vdp. L. Havran

Sv. Lukáš – evanjelista

Sv. Lukáš sa narodil v pohanskej rodine v sýrskej metropole Antiochii. Bol lekárom. Keď prijal vieru, bol sprievodcom sv. apoštola Pavla na misijných cestách. Podľa jeho kázni napísal tretie evanjelium. V knihe Skutky apoštolov píše o počiatkoch života Cirkvi, o tom, čo sa dialo až po prvý Pavlov pobyt v Ríme. Vo svojom evanjeliu zdôrazňuje Božie milosrdenstvo a Ježišovu lásku k chudobným a hriešnikom.

Zároveň najviac z evanjelistov píše o Panne Márii. Po Pavlovej smrti pôsobil v Achájsku (Grécko). Zomrel v Tébach vo veku 84 rokov. Jeho relikvie dal Konštantín Veľký preniesť do Carihradu. Teraz sú uložené v Padue (Taliansko).

Sv. Lukáš je **patrónom** maliarov a lekárov.

Sv. Matúš – apoštol, evanjelista

Narodil sa v Kafarnaume. Keď ho Ježiš povolal, bol vyberačom mýta a volal sa Lévi. Ako prvý napísal evanjelium po hebrejsky. Neskôr odišiel hlásať evanjelium do Etiópie, potom Peržanom a Partom. Sv. Matúš zomrel ako mučeník v Etiópii v prvom storočí. Jeho pozostatky dal pápež Gregor VII. preniesť do Salerno (Taliansko). Tam mu zasvätil katedrálu, v ktorej uložil jeho pozostatky dňa 6. mája 1084.

Sv. Matúš je **patrónom** colníkov a bankových úradníkov.

Sv. Marek – evanjelista

Najskôr sprevádzal sv. Petra na apoštolských cestách a potom sa pripojil k sv. Pavlovi, s ktorým bol na jeho prvej misijnej ceste. Podľa hlásania sv. Petra napísal druhé evanjelium. Bol biskupom v Alexandrii (Egypt). Jeho relikvie preniesli benátski kupci v 9. storočí z Alexandrie do Benátok a tak ich zachránili pred zneuctením od mohamedánov. Na jeho počesť postavili nádhernú baziliku v Benátkach, ktorá je sídlom benátskeho

patriarchu. Tu sú uložené jeho relikvie.

Sv. Marek je **patrónom** Benátok.

Sv. Ján – apoštol, evanjelista

Bol synom Zebedeja a Salome, brat sv. apoštola Jakuba staršieho. Pre svoju čistotu bol miláčikom Pána Ježiša, ktorý mu dovolil, aby si pri Poslednej večeri sklonil hlavu na jeho prsia. Jediný z apoštolov sprevádzal s Matkou Božou Pána Ježiša na krížovej ceste. Umierajúci Spasiteľ mu odporúčal svoju matku do ochrany. Apoštol si ju vzal k sebe. Z Jeruzalema sa presťahoval do Efezu a odtiaľ riadil cirkev v Malej Ázii. Cisár Domicián ho poslal do vyhnanstva na ostrov Patmos. Tu mal zjavenie, ktoré opísal a tento spis je zaradený do Nového zákona. Je autorom štvrtého evanjelia, Zjavenia a troch listov. Ako jediný z apoštolov zomrel prirodzenou smrťou. Kristus si prišiel pre svojho milovaného apoštola vo vysokom veku a vzal si ho bez mučenia.

Sv. Ján je **patrónom** teológov, notárov a spisovateľov.

Zdroj: Jozef Heyduk: Svätí cirkevného roku,

Vyšehrad, Praha, 2001.

Spracovala: M. Bušíková

Čriečky z detstva – 4. časť

Prvé roky v škole sme začínali modlitbou. Pri odchode domov sme zdravili „S Pánom Bohom ostávajú!“ Návštevu v triede sme postojacky privítali „Pekne vás vítame!“ Pri učiteľskom stole bol na stene zavesený kríž. Situácia sa po prevrate zmenila. Po večeroch boli po dedine rozostavené ozbrojené hliadky. Aj my deti sme vycítili, že sa niečo závažné deje. Zakrátko zmizli z tried kríže – obidva sú v dobrej opatere dodnes. Učiteľia zostali verní svojmu presvedčeniu, nikto z nich nepresadzoval prichádzajúce názory a ani útoky na náboženstvo a Boha.

Tri nasledujúce roky boli poznačené následkami neúrody. Vzácnosťou sa stali nielen niektoré potraviny, ale aj chlieb. V školách sa začala z dôvodov veľkej biedy humanitná pomoc formou desiatej. Aká dobrá bola zemľa s maslom, marmeládou a kávou, občas dokonca aj s kakaom. Do nápojov sa pridávala lyžička rybieho tuku.

Spomínam si, ako sa niektoré deti doslova vrhali na jedlo, keďže doma nebolo čo jesť. Bohužiaľ takéto deti neboli vtedy žiadnou zvláštnosťou. Raz prosilo o kúsok chleba jedno malé dievčatko. Dostalo ho opluvaný a pováňaný v prachu a štrku. Nikdy nezabudnem na jej žiariace oči, aj keď jej pod zubami vŕzgali kamienky. Bol to otrasný zážitok.

Cez prestávky bývalo na školskom dvore veľmi veselo. Všetci sa hrali. Dievčatá pri hre často spievali a tancovali, chlapci sa zase najčastejšie hrávali „umpas“ alebo sa pretekali. Miesta na hry bolo dosť. V zime sa kúrilo vo veľkých kachliach a keďže pri nich bolo najteplejšie, často sme sa k nim chodievali zahriať.

Doma sme veľa pomáhali, najmä s pasením husí a kráv. V lete sme v čase žatvy chodili žencom zaniešať obed a olovrant a s husami na strnisko. Pri potoku sme sa radi hrávali a občas sme sa v ňom aj okúpali. Obľúbenou hrou bolo hojdanie na spletených konároch vŕby. Ponad potok to bolo aj s dobrodružstvom, ktoré nechýbalo ani pri preskakovaní potoka. Podvečer sme založili ohníky a opekali zemiaky alebo kukuricu. Koncom leta bolo pasenie kráv už voľnejšie. Chodievali sme na tzv. Vinohrady. Tam bolo dosť trávy, podobne okolo „hájičkov“. V nich bolo tiež drevo na ohníky. Sem-tam sme našli aj nejaké poľné plodiny vhodné na jedenie alebo planú hrušku či jablko. Kravy sme napájali v potoku.

Domáci nás niekedy už netrpezlivo vyčkávali, lebo miesto bolo od dediny vzdialené a my sme sa často vracali skoro potme.

Jeseň prinášala vždy veľa práce. Aj my deti sme sa zúčastňovali na zbere zemiakov, kukurice, zvoze krmiva a jeho zazimovaní. Veľmi radi sme mali zimné zakáľáčky. Opaľovalo sa slamou a to bola ohromná zábava.

V tom čase – krátko po vojne a po prevrate - boli ľudia zafažení tzv. „kontingentami“, čiže odovzdávaním určeného množstva poľnohospodárskych výnosov. Keďže ich množstvo sa odvíjalo od obrábaných hektárov a iných ukazovateľov, ktoré nezohľadňovali prípadné neúrodné roky, bolo niekedy veľmi ťažké ukryť trochu potravín aspoň na vlastné prežitie. Život znepríjemňovali nielen vykupovači, ale aj sľidiči, dokonca udavači. Niekedy nebolo možné sa ani v klude najesť či posedieť si. Rozmohli sa rôzne neduhy, ktoré ľudí vnútorne rozdeľovali. Vďaka Pánu Bohu aj tieto neresti odviol čas.

Zimné večery bývali veľmi zaujímavé. Ľudia sa schádzali po domoch – aj u nás, piekli zemiaky a zapíjali ich mliekom. To bola hostina! Pritom sa rozprávali rôzne zážitky a príhody, niekedy aj strašidelné. Jeden sused mal príbuzných v zámorí a to, čo hovoril, sme vtedy vôbec nechápali. Vraj tam majú také rádio, v ktorom ľudia aj vidno. Úrodu vraj zberajú stroje, ktoré chodia po poli a obilie nielen pokosia, ale hneď aj vymláti a slamu nechajú na poli. Dobyť vraj pasú na lúke ohradenej elektrickým drôtom. A vraj majú taký prebytok, že nemajú kde uskladniť to, čo sa im urodí. Hneď ma napadlo, aký vzácny je u nás každý klások. Sused dostával balíčky z Ameriky, aj nám dal ryžu, cukor, kúsok čokolády. Pre nás to bolo vtedy ako sen.

Teraz máme týchto vtedy tak vzácných darov, dostatok aj my, niekedy dokonca aj prebytok. Vtedy som netušil, že dostatok môže byť aj na škodu. Zatieňuje v ľuďoch túžbu po pravých hodnotách. Telesná prejedenosť potláča hlad po nasýtení ducha a ten stále častejšie zostáva prázdny. A „prázdni“ sa potom cítia mnohí, ktorí zabudli na to, čo v našom detstve bolo samozrejmosťou súčasťou života – myslieť na hodnoty večné a nepominuteľné.

-om-

DETSKÁ RUBRIKA

Duchovné vedenie detí v predškolskom veku

S dieťaťom pokračujeme v spoločnej modlitbe ráno a večer každý deň, až kým sa samo nenaučí modliť a kým si uvedomí, že sa potrebuje porozprávať s Pánom Ježišom, či Pannou Máriou. Modlitba je rozhovor s Pánom Ježišom. Preto dieťa musíme naučiť rozprávať sa s ním.

Spočiatku to môže byť krátka modlitba vlastnými slovami rodiča, ktorým dieťa začína rozumieť. Neskôr vo veku 3-4 rokov ho môžeme učiť modlitbu Pána – Otče náš, neskôr Zdravas Mária a vo vyššom veku (5-6 rokov – podľa schopností dieťaťa) Verím v Boha, Anjel Pána či inú modlitbu. Vždy je dobré dieťaťu vysvetliť aj zmysel jednotlivých častí, ak sa mu zdajú nezrozumiteľné. Neskôr si môže večer spytovať svedomie.

Dieťaťu odpovedajme primerane na všetky otázky, na ktoré sa nás v súvislosti s pojmi v modlitbe či pri návšteve kostola opýta. Vo veku štyroch rokov môžeme si spolu začať čítať knihu "Biblické príbehy pre malé deti" a rozprávať sa o týchto príbehoch.

Zúčastniť sa v tomto veku s deťmi na svätej omši? Pán Ježiš hovorí: "Nechajte maličkých prísť ku mne." Preto ak dieťa vydrží byť ticho na svätej omši, určite mu to iba prospeje. Čo však ak je

dieťa veľmi „živé“ a preto vyrušuje? Treba zvažovať, či treba brať dieťa do kostola práve cez svätú omšu. Ak nám ho má kto

postrážiť, vezmime takéto dieťa do kostola radšej mimo svätej omše. Rozhodne vo veku 5-6 rokov treba začať s pravidelnou účasťou na svätej omši v nedeľu. Treba mu však vysvetliť, že kostol je sväté miesto, lebo je to „domček, v ktorom býva Ježiško“.

Nemala by som zabudnúť ani na spoločnú modlitbu v rodine, na ktorej sa majú zúčastňovať všetci členovia rodiny. Môže to byť napríklad ruženec alebo aspoň desiatok ruženca. Malé deti sa môžu počas modlitby aj „tmoliť“ okolo nás, čo je však prínosné, uvedomujú si, že je tu niečo väčšie ako oni, niečo alebo niekto, pred kým majú aj rodičia rešpekt a niekto, kto celú rodinu spája.

E.R.

BOH JE LÁSKA

Pamätáte si tieto slová, zdajú sa vám povedomé? Možno je to preto, lebo tieto slová boli riešením rébusu z novín. Dúfam, že sa ho podarilo vyriešiť úplne každému a rovnako, že sa vám podarilo nájsť doma medzi knihami **NAJPREDÁVANEJŠIU KNIHU NA SVETE**. Viete, o ktorej knihe je reč? Áno, je to **Biblia** či **Sväté písmo**.

Kto sa chce začítať do Božích slov, mal by sa vedieť zorientovať v knihe, ktorá skôr pripomína knižnicu, lebo obsahuje 46 kníh Starého zákona a 27 kníh Nového zákona.

Chceš lepšie porozumieť skratkám a číslam zo Svätého písma? Pomôže ti táto schéma a častý tréning. Ak si dobre hľadal či hľadala, oslovil ňa Pán Ježiš slovami: „Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo tmách.“

Viera nám všetkým dáva svetlo a v tomto svetle spoznávame správnu cestu životom.

Už vieš, ako i prečo čítať Božie slovo, často ho počúvaš pri svätej omši. Ak počúvaš pozorne, poznáš odpovede na tieto otázky:

1. Koho poslal Boh hlásať pokánie do mesta Ninive?

2. Pán Ježiš povolal ako prvých apoštolov 4 rybárov. Vieš ich mená?

Odpoveď nájdeš: 1. Jon 1, 1 2. Mk 1, 16 – 20

AKR.

SPOMIENKA NA PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

Tretiaci sa intenzívne pripravujú na „najväčšiu slávnosť“ vo svojom živote, ako prvé sväté prijímanie zvyknú nazývať. Ak sa dobre pripraví, slovami kňaza „Prijmite svetlo Kristovo“ naozaj môžu mať natrvalo osvetlenú cestu ďalším životom. Lebo, ako sa píše v *Deviatniku pre deti pred prvým svätým prijímaním*, ... v kostole stále svieti malé svetielko. A to aj vtedy, keď sú ostatné svetlá zhasnuté. Je to večné svetlo, ktoré nás upozorňuje na prítomnosť Pána Ježiša vo svätostánku. „A to znamená, že si preň neustále môžeme chodiť a nikdy nezmizne. Veď je večné a je tam stále.“

Zdroj: *Deviatnik pre deti pred prvým svätým prijímaním*. Erko Bolešov 1999

Jedna z vás, teraz už štvrtáčka, si na tento deň spomína takto:

Porozprávam vám príbeh o mojom prvom svätom prijímaní.

Bol to najkrajší deň v mojom živote. Bolo to 12. júna 2005. V sobotu 11. júna som išla na svätú spoveď. Potom prišla moja krstná a teta, aby mi mohli natočiť vlasy. Na druhý deň 12. júna bol už najkrajší deň môjho života. Krstná s tetou ma prišli obliecť a učesať a ja som si medzitým chystala svoju úlohu, ktorú som

dostala: sväté čítanie.

Ocino zatiaľ nachystal na ulici auto a obliekal sa do kostola. S maminou potom česali moju sestru a bratov. A mohli sme ísť na svätú omšu. Prebehla veľmi rýchlo. A potom prišiel ten okamih, na ktorý som najviac čakala. Prijala som Pána Ježiša do svojho srdca. Svätá omša sa skončila a šli sme domov. Potom prišla celá rodina a mohli sme sa ísť naobedovať. Po jedle som si rozbalila darčeky. A to je koniec môjho príbehu. Pán Ježiš odvtedy so mnou stále chodí, lebo ja si ho chodím zobráť do kostola.

Z. Valovičová

Verím v Teba v každej chvíli, doma, v škole, na ulici.

Maják nášho života

Určite každý z nás videl film alebo čítal knihy o cestovateľoch, o ich úsilí spoznávať neznámy svet a objavovať krásy zeme. Častokrát na dobrodružnej ceste zabúdili alebo v búrkach na mori stratili ten správny smer. S dôverou a pevným presvedčením o záchrane sa snažili zachytiť malé svetielko v diaľke, ktoré pre nich znamenalo návrat do života. To svetielko blikajúce v búrkach a vo víchrici je maják, ktorý im ukázal cestu k záchrane.

Aj my, hoci nemáme ani more, ani oceán, potrebujeme v živote maják, na ktorý sa vždy môžeme s dôverou obrátiť. Tak, ako o tom hovorí nasledujúca poviedka:

Rodičia sa vybrali do poľa na trávu a vzali so sebou aj štvorročnú dcérku. Cestou sa unavila a zakrátko na medzi, kam ju posadili, zaspala. Keď sa zobudila, zistila, že rodičia tam nie sú. Žali totiž trávu z druhej strany poľa. Dievčatko ich nevidelo a myslelo si, že rodičia ju tam zabudli. Bezradne sa rozplakalo a nevedelo, čo má robiť. Cez slzy však zbadalo známu vežu ich kostolíka, kam chodievalo s rodičmi. Krížom cez poľa sa vybralo smerom k veži. Muselo prejsť oráčinou i strniskom, po zemiačniku, ba i cez vysokú kukuricu. Orientovalo sa kostolnou

vežou. Ustaté prišlo domov, ale rodičia doma neboli, preto si sadlo pred dvere a čakalo. Zakrátko sa celá ustráchaná objavila matka. Otec neprestajne hľadal dievčatko v poli, chodil popri potoku a obával sa toho najhoršieho.

Rodičia dlho spomínali na túto príhodu a nevedeli sa vynachudovať, ako také malé dieťa potrafilo samo domov, keď muselo prejsť takmer päť kilometrov.

Dieťa trafilo ľahko, lebo veža mu slúžila ako orientačný bod. Slúži aj nám, keď sa nachádzame v tiesni? Kde sa končia naše cesty?

Tie krásne majáky v mori nášho života by mali byť aj nám ukazovateľmi, aby sme nikdy nepoblúdili, tak ako malé dievčatko. Veža by nám mala ukazovať vždy ten správny smer.

M. B.

ÚRADNÉ HODINY NA FARSKOM ÚRADE:

- nie sú presne stanovené. V úradných záležitostiach odporúčam návštevu úradu v pracovných dňoch (pondelok až piatok) od desiatej hodiny do šiest-nástej, okrem obeda.

Telefón: 539 82 81
mobil: 0905 345 869

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

MAREC

1. Popolcová streda – deň pokánia	
20. SV. JOZEF, ženích Panny Márie (preložené z 19.marca)	Slávnosť
25. ZVESTOVANIE PÁNA	Slávnosť

APRÍL

9. KVETNÁ NEDELA	Slávnosť
13. ZELENÝ ŠTVRTOK	
14. VEĽKÝ PIATOK	
15. BIELA SOBOTA	
16. VEĽKONOČNÁ NEDELA	Slávnosť

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

MAREC

Všeobecný: Aby sa mladí ľudia hľadajúci zmysel života stretávali s pochopením, rešpektom, a aby ich obklopovala trpezlivosť a láska.

Misijný: Aby v celej Cirkvi rástol spoločný misijný zápal, ktorý umožní spoluprácu a výmenu tých, ktorí pracujú na misiách.

Úmysel KBS: Pôst a sebazapieranie nech sú liekom nie iba pre telo, ale aj pre dušu.

APRÍL

Všeobecný: Aby sa v každej krajine rešpektovali individuálne, spoločenské a politické práva žien.

Misijný: Aby Cirkev v Číne mohla vykonávať svoje evanjelizačné poslanie pokojne a v plnej slobode.

Úmysel KBS: V bolestiach a trápeniach nášho každodenného života nech nás posilňuje myšlienka: „Cez utrpenie a smrť k osláveniu.“

GYSLUHOVANE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 15,30 h.,
v piatok od 8,00 – 9,00 h. a od 14,00 – 15,30 h.,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h.
a 15,30 – 17,00 h..

v Bzinciach vo štvrtok od 15,30 – 17,00 h.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu:

Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne (alebo telefonicky).

Sviatosť manželstva:

Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí:

Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. ostatných sviatostí, trvá dva roky.